

אוצרות ליובאוויטש

עלון פנימי דו-שבועי, עבור תלמידי תומכי תמימים בכל הסניפים

ימים ראשונים

על ידי לימוד תורתו, הרבי מוציא מכל הבלאטעס

"... אין זמן לדחות את לימוד החסידות עד לסיום ההכנות. צריכים ללמוד את החסידות של הרבי, לחזור וללמוד, ווייטער לערנען און ווידער לערנען, האלטן זיך אן דעם רבי'נס קליאמקע [ללמוד שוב ושוב, ולהאחז בידית דלתו של הרבי (= ה'התקשרות' אליו)]; ו"המאור שבה" - העצמיות של הרבי שהכניס בתורתו - "מחזירו למוטב", דער רבי וועט אים שוין אַרויסשלעפן פון אַלע בלאַטע'ס [הרבי כבר יוציא וינקה אותו מכל הבוץ והלכלוך (= עניניו הלא-טובים)].

... הרבי נותן כח לכל החסידים והמקושרים, שבכל מקום שבו נמצאים - יוכלו למלא את התפקיד והשליחות לעשות מגשמיות רוחניות, וכן לפעול על הזולת ולעשות ממנו אדם חדש.

הרבי אמר שיכולים לומר המאמר "זוטרא דבכו מחי' מתים" על החסידים של אדמו"ר הזקן; וכיון שאין לעשות חילוקים בין רבותינו נשיאנו - הרי גם החסידים של הרבי, ואפילו "זוטרא דבכו", קיבלו מהרבי את הכח להחיות מתים ולהוליד אדם חדש.

... הכח שהרבי נותן לכאור'א מהחסידים - אינו תלוי במעמד ומצבו של החסיד; ולכן, בכל מעמד ומצב - בכחו וביכולתו להתקשר אל הרבי ולקיים את רצונו, רצון העצמות, לעשות מגשמיות רוחניות. (קטעים מהתוועדות כ' מנ"א הישי"ת - תו"מ ח"א ע' 162 ואילך)

ליובאוויטש עכשיו

תמונות מהעירידה ליובאוויטש כיום

אוהל המגיד מליובאוויטש, רבי יששכר בער נ"ע, שנבנה לאחרונה. ח' מנחם אב תש"פ. (באדיבות הרב גבריאל גורדון)

"יובל היא"

תר"פ. שיחות, אגרות, בקשר ל-100 שנה

המאמר שניחם את החסידים

"... תפלת כק"ש לפני התיבה כל הזמן הוא באריכות גדולה ודביקות נפלאה ובכיות משונות, אשר פועל התעוררות והתרגשות הנפש על כל המתפללים בהמנין שלו, כמו בתפלת יו"כ פ' ממש. ומתוך אחת השיחות ששוחח עמי כק"ש קודם חה"ש, הבנתי מתוך דבריו - אף שלא אמר זה בפירוש - שבתפלותיו כעת בשנת האבילות הוא מכוון הכוונות שעפ"י הקבלה, המבואר בהסידורים שעם כוונות ובפע"ח עפ"י קבלת האריז"ל. ונוסח ניגון התפלה שלו לפני התיבה - הוא ממש כמו של אביו הק' נ"ע.

בש"ק צו, הוא יום האחרון שנשלם ה'שבעה', אחר מנחה - וכל אנ"ש היו בחדר האוכל (הסמוך לה'קאביניעט', [הוא] חדר רבנו נ"ע) וחיכו על תפלת מעריב, וכק"ש הי' לבדו בהקאביניעט. נקראתי לכק"ש בהקאביניעט ע"י אחד המשמשים, וכאשר נכנסתי - התחיל לדבר אלי בלב נשבר כדברים האלה: "אבי נ"ע הרי צוה עלי לדבר דא"ח לפני אנ"ש, אבל מה אני, ואיך אוכל לפעול בעצמי לעמוד לפני אנ"ש לדבר לפנייה דא"ח?!" ... אך הרי אבי צווני ע"ז, וע"כ אני רוצה לדבר לפניך מאמר דא"ח - לצאת בזה לקיים פקודת קודש אבי נ"ע". והסכמתי, כמוכן.

ולא חפץ לשבת על כסא, רק טיילנו בהקאביניעט. וחזר לפני הדרוש האחרון שאמרו רבנו נ"ע ברבים, בסעודת פורים, המתחיל ראשית גוים עמלק הנ"ל; ואמר עצם הדרוש בלשון רבנו נ"ע אות באות, רק הוסיף מדילי' הרבה - בתור הגהות.

ואחרי שסיים, ושמתי פעמי לעזוב הקאביניעט - עכבני עוד, ובקשני שלא לגלות זה לשום אדם. ואמרתי לו: 'מדוע לא?! אדרבא רצוני בדוקא לגלות' כו', אבל הוא הפציר בי מאד שלא לגלות, ושתקתי. אבל כשיצאתי מחדרו, ספרתי "בסוד" רק להישיש הגביר הרר"ש גו"א [נ"ע], והוא - שלא הי' מצווה שלא לגלות... - פרסם זה תיכף בין אנ"ש; וכמוכן - ברגעים אחדים, מפה לפה, נתפרסם בין כל אנ"ש, והיתה זאת נחמתם כו'.

אשכבתא דרבי' (מהדורת תשל"ז) ע' 109 [רבנו נ"ע] הוא כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע, וכק"ש - כ"ק אדמו"ר (מהור"י) נ"ע]

לחוש ליובאוויטש...

כ"ק אדמו"ר (מהור"י) אמר, שבעת האחרונה הי' חלוש ביותר, ל"ע, ובשמעו כי תלמידי התמימים נגנו ניגונים - האט ער זיך פשוט אָפּגעלעבט, ער האָט דערהערט ליובאוויטש! [זה ממש החיה את נפשו, הוא קש' ליובאוויטש!]. וסיים: פעם אמר כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב), שחזוק הכוחות הוא ע"י התורה.

(משיחת עש"ק פ' שופטים, כ"ו מנ"א ה'תש"ו (סה"ש ע' 56))

פנינה
צוגעקומען
א פערל

רשימות ורשמים

שליחות בבריה"מ לפני שלושים שנה

אנו מתכבדים לפרסם את המשך יומנו של הרה"ח ר' אלישיב קפלון אודות שליחותו בבריה"מ בשנת תש"נ. ביומן, שהועתק כלשונו, משולבים [בגופן שונה] קטעי זכרונות שנוספו כעת, וכן תמונות של אישים ואירועים המוזכרים בו.

יום א' ואתחנן תש"נ

הגענו לקעמפ כמה דקות לפני השקיעה. הנסיעה ארכה למעלה משעה. שם המקום קראָטאַוואָ. פגשנו שם את ידידינו ה' שי" וקעמפ נחמד, כ-60 לדים שי". הלילה הוא בן 5-6 שעות בלבד, 11:00 - 5:00.

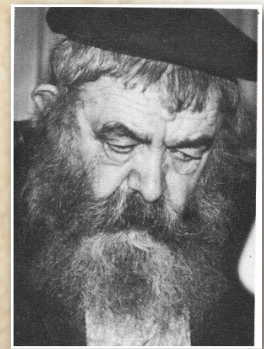

ר' יחיאל פריד ע"ה (מימין)

השכם בבוקר הלכתי לנהר הסמוך (20 דקות הליכה) לטבול. זהו אגם גדול המתמשך בין יערות כמו בציורים העממיים. במוצש"ק צפינו ב"ידיא" - ביקורם של מדריכי הקעמפ בליובאוויטש, ובכלל בילינו יחד מתוך אהבה ואחוזה כו'. למחרת ב-6:00 בבוקר קמנו ונסענו חזרה למאסקווא ברכבת. התפללנו שחרית במארינע ראשצ'ע, היה שם גם ר' אברהם שי" [ע"ה] גנין. ר' יחיאל שי" סיפר לי קודם התפלה שהכיר את רלו"י נ"ע, היה גבוה במיוחד ויפה תואר. הנ"ל השתתף בחנוכת הבית בדניעפראפערטראוסק, שאז עברו רלו"י ומשפחתו לבית חדש² (היה זה בשנת תר"ץ לערך), וכיון שמספר הבית היה "13" שבגימ' אחד, אמר אז "מאמר" (כלשונו של ר"י) בענין זה. הבית היה בשעת מעשה גדוש-משתתפים. רלו"י היה חובש שטריימל (כנראה בזמנים מיוחדים - הכותב).

יום ב' ערב ת"ב ייהפך לשמחה.

(המשך לאתמול) ר"י סיפר אחר התפלה על האחים חאריטאנאוו והאחים דייטש שהיו בעלי מנגנים גדולים, וכשהיו מנגנים "ב'קול אדיר" לפני שר"י מתמיד הי"ד היה חוזר דא"ח - היו אווזים בקהל "אימה ופחד"³. ר"י מתמיד היה נמוך קומה והיה מתרוצץ כל הזמן. כמעט לא אכל ולא ישן; היה מניח ראשו על ידו כמה דקות וזהו - איך ווייס ניט ווי האט ער געלעבט⁴. ע"כ. כשהגעתי הבוקר למארינא ראשצ'ע מצאתי את ר' אברהם גנין שי" ושוחחנו משך זמן. סיפר על עבודתו⁵ זה 15 שנה (שנמצא כאן), בזמנים שהיה הכל אסור כו', ועל ביקורו אצל כ"ק אד"ש. איש "פשוט" ולבבי. בשעת התפלה קיבלתי את ה"תוכן קצר" בשעטומ"צ, ושם נרשם⁶ מה שדיבר כ"ק אד"ש על פס"ד הרבנים בנוגע לגאולה. ומעניין שבעש"ק אמרתי לא' שאפשר (ומתאים) שבש"ק חזון ידבר על כך כ"ק אד"ש. כעת מדובר שניסע לחאראקאו ביום ד' בערב בעז"ה. במוצאי ת"ב (ייהפך לשמחה) מקוה לנסוע לליובאוויטש אי"ה. (הוספה לאח"ז: לע"ע נדחתה הנסיעה מקוצר הזמן).

ר' אברהם גנין ע"ה

בליל ת"ב אחר אמירת הקינות במארינא ראשצ'ע, נשארנו במקום, בביהכ"נ, והתפתח ויכוח סוער בינינו לבין ה' אל. מארה"ב אודות השואה ל"ע, האם שייך להסביר משהו בזה או לאו, ושני הצדדים הביאו ראיות מההתייחסויות של הרבי לך. הויכוח היה ארוך ומתיש. ניתן לשער שהימצאותנו בבריה"מ, בין יהודים של פעם, היא שעוררה את הויכוח. ע"כ

ועש"ק נחמו, פ' ואתחנן.

אתמול¹ ב-9:00 בבוקר הגענו לחאראקאו (12 שעות נסיעה). נסענו בקרון מס' 13 חדר 4. באו לקבל את פנינו, שלמה אוקינוב - ממשפחה חבדית, המקורב לחב"ד ו"שומר" קצת, וויקטור (?) - חבדני"ק בעל פרצוף חסידי מובהק. מזוקן, אבל אינו מבין עברית. מבין אידיש, קצת. 10 שנים מקורב לחב"ד, וכנראה ידיעותיו אינן רבות. הראשון מבין אידיש וחם מאד לאידישקייט (בכלל), מסייע לנו כאן ומשמש כממוצע בינינו לקהילה. את ה"רכוש גדול" סחבו כמה מעובדי התחנה על עגלה רתומה לטרקטור. אחד מהם, נראה גוי אוקרייני גמור, פנה אלינו בסוף וביקש ע"י המתורגמן סידור בשביל אמו היהודיה שמאמינה בה' וכו'. מפני המחסור בסידורים, נתנו לו חוברת על אלול ברוסית, וקיבל זאת בהתלהבות ובהכרת תודה. אוקינוב שהיה אתנו התפעל מאד מהסיפור, וכששוחחנו אח"כ במלון הזכיר זאת כמה פעמים.

(המשך יבוא אי"ה)

1 זכור לי, בני ארה"ב מ"אהלי תורה".
2 כרוח באריקאדניא. ראה 'תולדות לוי יצחק' (מהדורת תשע"ח), ח"א עמ' 239.
3 הציטוטים הם בלשונו (בלה"ק) של ר"י. ר"י לא ציין היכן ראה את ר"י מתמיד וחזרת הדא"ח וכו'.
4 = איני מבין כיצד היה חי (היה מסוגל לחיות).
5 כמוהל. ראיון ראשוני עמו התפרסם ב'שיחת השבוע' גליון 246 (תשרי תשנ"ב).
6 ראה 'תוכן קצר - תש"נ' ח"ב, עמ' 6.
7 יום חמישי, י"א מנחם-אב.

מערכת "אוצרות ליובאוויטש"